



ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 31 października 2023 r.

Pozycja 298

POSTANOWIENIE

z dnia 14 czerwca 2023 r.

Sygn. akt Tw 7/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bartłomiej Sochański,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Rady Miejskiej w Gryfinie w sprawie zgodności:

art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, ze zm.) w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2021 r., nadanym przez art. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1923), w zakresie, w jakim „z przepisu tego dekodowana jest norma prawna, zgodnie z którą zwalnia się od podatku od nieruchomości całość gruntów, budynków i budowli wchodzą[cych] w skład infrastruktury kolejowej, która: a) jest udostępniana przewoźnikom kolejowym lub b) jest wykorzystywana do przewozu osób, lub c) tworzy linie kolejowe o szerokości torów większej niż 1435 mm, a nie tylko tą część gruntów, budynków i budowli, które rzeczywiście wchodzą w skład infrastruktury kolejowej i spełniają pozostałe warunki określone w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy”, z art. 2, art. 84, art. 165 ust. 2, art. 168 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania wnioskowi dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Gryfinie (dalej: wnioskodawca), reprezentowana przez ustanowionego pełnomocnika, wystąpiła 29 listopada 2022 r. (data nadania) do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 7 lutego 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi wnioskodawcy 13 lutego 2023 r.) wezwał wnioskodawcę do doręczenia: a) odpisu lub poświadczonego za zgodność z oryginałem protokołu z posiedzenia organu wnioskodawcy, pozwalającego stwierdzić, że uchwała o wystąpieniu z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego została podjęta zgodnie z przepisami prawa (wraz z czterema kopiami); b) jednego odpisu wniosku wraz z załącznikami.

Wymagane dokumenty wnioskodawca złożył w Trybunale 20 lutego 2023 r. (data nadania).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Na podstawie art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) wniosek złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji, Prezes Trybunału kieruje do wyznaczonego przez siebie sędziego Trybunału w celu wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. W postępowaniu tym Trybunał Konstytucyjny bada, czy wniosek spełnia wymogi określone w art. 47 i art. 48 u.o.t.p.TK, nie jest oczywiście bezzasadny (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK), a także, czy pochodzi od uprawnionego podmiotu (art. 191 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji). Ponadto, wstępne rozpoznanie zapobiega nadaniu biegu wnioskowi w sytuacji, gdy postępowanie wszczęte przed Trybunałem Konstytucyjnym podlegałoby umorzeniu z powodu niedopuszczalności (art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK) lub zbędności wydania orzeczenia (art. 59 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK), a także, jeżeli akt normatywny w zakwestionowanym zakresie utracił moc obowiązującą przed wydaniem orzeczenia przez Trybunał (art. 59 ust. 1 pkt 4 u.o.t.p.TK). Tym samym wstępne rozpoznanie wniosku umożliwia – już w początkowej fazie postępowania – wyeliminowanie spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia.

Trybunał Konstytucyjny podkreśla, że kontrola konstytucyjności aktów normatywnych, nie licząc specyficznego trybu kontroli prewencyjnej, odnosi się jedynie do aktów obowiązujących, ponieważ skutkiem prawnym orzeczenia przez Trybunał niekonstytucyjności jest utrata mocy obowiązującej aktu i jego eliminacja z systemu obowiązującego prawa. Wyklucza to możliwość orzekania o aktach normatywnych, które utraciły moc obowiązującą przed wydaniem orzeczenia w danej sprawie.

W rozpatrywanej sprawie wnioskodawca wniósł o zbadanie zgodności z Konstytucją art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, ze zm.; dalej: u.p.o.l.) w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2021 r. Ustawa z 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. poz. 2192, ze zm.; dalej: ustawa zmieniająca), której art. 1 pkt 2 nadał nowe brzmienie zakwestionowanej regulacji, nie zawiera przepisów przejściowych co do dalszego obowiązywania i tym samym stosowania art. 7 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. w brzmieniu zakwestionowanym przez wnioskodawcę. Artykuł 2 ustawy zmieniającej stanowi wprawdzie o stosowaniu art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 1c u.p.o.l. ale tylko w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą.

W ocenie Trybunału Konstytucyjnego nie ulega zatem wątpliwości, że zakwestionowany przez wnioskodawcę przepis utracił moc obowiązującą przed wydaniem orzeczenia przez Trybunał.

Powyższa okoliczność stanowi podstawę odmowy nadania wnioskowi dalszego biegu (por. postanowienia TK z: 2 czerwca 2011 r., sygn. Tw 39/10, OTK ZU nr 6/B/2011, poz. 400; 15 lutego 2012 r., sygn. Tw 18/11, OTK ZU II/B/2014, poz. 654; 20 lutego 2012 r., sygn. Tw 33/11, OTK ZU II/B/2014, poz. 661; 24 lutego 2016 r., sygn. Tw 23/15, OTK ZU B/2016, poz. 135 oraz 29 czerwca 2021 r., sygn. Tw 5/20, OTK ZU B/2021, poz. 143).

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty doręczenia tego postanowienia.